

fige omtrent 150 eller 100 og et Par og 60 flere i hver Valgkreds paa Bornholm, end der dengang var i Kjøbenhavn, men Bornholm var, som sagt, det af Amtene, der havde det mindste Antal af Vælgere. Derefter fulgte Ringkjøbing Amt, som havde for hver Valgkreds 2,125 Vælgere, altsaa over 200 Vælgere mere for hver Valgkreds, end der fandtes i Kjøbenhavn. Der var dengang ikke mindre end 7 Amt, som havde over 2,500 Vælgere for hver Valgkreds, medens Kjøbenhavn kun havde 1,915 i Gjennemsnit for hver af sine Valgkredse. Disse 7 Amt var: Kjøbenhavns, Hølbæk, Maribo, Odense, Næstved, Randers og Skanderborg Amt. I Skanderborg Amt var Antallet over 2,500 saa betydeligt, at det i Gjennemsnit for hver af sine Valgkredse havde 3,020 Vælgere, medens, for at jeg skal gjentage det, Kjøbenhavn kun havde 1,915. Naar der nu foreligger saadanne Tal — og det er de eneste Tal, der foreligger til Sammenligning mellem de Kjøbenhavnske Kredse og Kredsene i de forskjellige Amt —, saa troer jeg, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds vil give mig Medhold i, at der er al Grund til at antage, at Kjøbenhavn fremdeles har i Gjennemsnit langt færre Vælgere end noget Amt, og at der altsaa ikke er Grund til at staae Kjøbenhavn flere Valgkredse, end den allerede har.

Rühnel: Der er imod adskillige af de Forslag, hvortil jeg har sluttet mig som Medforslagsstiller, fremført nogle Indvendinger, og jeg skal tillade mig ved et Par korte Bemærkninger at søge at levere Bidrag til at imøbegaae nogle af disse Indvendinger. Imod Forslaget 2 til § 12 indvendte den høitærede Conseilspræsident, at Følgen deraf nødvendigt maatte blive, at der enten maatte tages Afkrifter af Valglisterne, eller at Dele af dem maatte fremlægges i de forskjellige Dele af den Commune, hvorom der er Tale, idet den ærede Minister meente, at der ikke vilde blive Tid til, at Originalisterne, der skulle fremlægges i den korte Tid fra 1ste til 8de Marts, kunne komme til at fremlægges paa de forskjellige Steder. Men jeg troer, at naar det hedder, at Fremlæggelsen skal finde Sted i ethvert Sogn, kan derved godt forstaaes verificerede Afkrifter, uden at det er

nævnt, og, naar man antager, at det absolut maa nævnes, at verificerede Afkrifter kunne træde istedetfor Originalisterne, kan det jo stee ved en Endring til 3die Behandling. Forslaget Nr. 11 til § 30 er der flere Medlemmer, der have udtalt sig imod, idet de have meent, at denne Tilføining var overflødig, da § 29, som jo fastsætter, at der kun behøves een Stiller, med det Samme vil have givet Bestemmelsen i § 30 om, at alle Stillerne skulle være personlig tilstede, en indskrænkende Forklaring. Men jeg troer dog, at der er god Grund til at faae dette bestemt udtalt. Det er ganske vist, at Meningerne derom have været deelte, at der har været tvivlet, om de alle skulle være tilstede eller ikke, skjøndt det ikke, saavidt mig bekjendt, endnu nogenstunde er blevet fordret. Men, kan der tvistes derom, saa kan Valgbestyrelsen ogsaa komme til det modsatte Resultat, og jeg vil tillade mig at anføre, at der virkelig kunde gives medholdelige Grunde for, at alle Stillerne personligt skulle være tilstede. Naar nemlig en Candidat ønsker at have mange Stillere, for i disses Antal og Navn ligesom forud at staae godt anbefalet for Vælgerne, kunde det vel tænkes, at en Valgbestyrelse kunde komme til den Slutning, at den vilde sige: Vil Du have det Fortrin, at træde frem med saamange Navne til Din Anbefaling, saa skal Du ogsaa opfylde denne Bestemmelse, og saa forklares det efter Bogstaven, at alle Stillere skulle være personlig tilstede. Jeg troer, at det vil være rigtigt at bestemme det saaledes, som det er foreslaaet i Forslaget Nr. 11. Imod Endringsforslaget Nr. 31, der er stillet til § 40, og som gaaer ud paa, at vedkommende Candidats Stillere skulde kunne for hver Candidat bestikke en særlig Tilsynsmand ved de forskjellige Valglisters Førelse, er iblandt Andet indvendt af den høitærede Conseilspræsident, at det er at indrømme en saadan Mand en altfor stor Indflydelse, men her er jo ikke Tale om at give ham nogen- somhelst Indflydelse; han skal ikke blande sig i de Forretninger, som de dertil betroede Mænd have at udføre officielt, men kun være tilstede for at overhøre sig selv og dernæst Offentligheden og Rigsdagen om, at der ikke er begaaet Feil, som, hvis de havde været tilstede, ellers vilde undgaae at komme til offentlig Kundskab